

Avui, Bartallés Poètics reb, ^{amb aquests} ~~com una~~
~~manera de~~ aleshores que dona la presentat
 a un petit grup de poetes joves
 catalans. ^{als} Poetes universitaris.
 Tot just d'haver dit aquests poetes
 parlant de ritual i d'adams, que
 de cert, d'autènticament cert, nos
 pot afirmar-se el que Bartallés
 poètics reb aleshores al seus
 amics. Perquè mi estic molt
 segur que aquests poetes que són joves
 de cos ho són d'esperit, mi que
 actualment ni són a la capital ni a
 universitaris; molt més que en
 de quina l'aleshores de la presentat.

Així, ^{istria} entenguem bé, no hi ha
~~però que~~ ~~propri~~ ~~que~~ ~~fer-lo-hi~~
 qualitats relatives que jo vulgui
 fer-ho-hi. Molt al contrari. La nostra
 presentat. La presentat que ha sabut
 superar el crisi moral del nostre
 país pel rol fet d'haver reixit té'
 tot el nostre favor. A mi per aquest
 fet ens demosta d'autènticament abans.

de la lecture de 8 vers obs, je comprend
par tithon en 8 Antologis Unia-
ritaris i en publicacions literaris,
que el seu spirit ha d'esser molt
ni avengat a la vitalitat de
de vers cel. lules. Inmensita dins
la para olla on fores estrany
fan bullir ~~et~~ ~~seus~~ tot allò que
ofer, per mana ra, el seu
tardell tot plè de sang i d'esper-
dit, a quest jovent que i resisteix
a la coagulació postèica del pe,
i que ha salub sortir salvar-se
de la fosa malriavelicament
preparada, ens demostra la
seu force spiritual que ha
desina imperir a la de qualvol
jovent d'altre país. I d'un
jovent que i aquest que tot
just obs els ulls pe s' troba opirint
pels s' devonament seu tot sperar
molt poca alepie. Esperanza; idelit, n;

Però aleshores, aquella al·lèria que els
meus anys s'havien aïllat reflectida
en la meua obra d'haver nascut
com ^{un reflex} ~~un reflex~~ enverna, no. Avui
mirant no pot anar pel bon
mirant d'aquí i d'allà i revoluint
flors. I menys fer-ne d'això
un motiu autèntic d'una
manera de la poètica. Si ve pel
bonc hi va fentment escapot, si fins
de la percepció física o moral. I el
seu moment poètic s'aproxima com
no veia gran penja amb
tot allò ^{que li porta de canvi} ~~pendent~~. I meua, en
gran veia que hi pot haver
hi, allunyat de la nostra realitat,
ambefi amb roda de molins o begini
a faldes d'un cantó sense broc
i ple de vent. I crepus que pel
bonc sols s'hi pot anar cercant
la papallona.

Hié tot això pel·li en temps, i pota
un epílog, però no ho veu, que
avui sentiran poesia trista, poesia d'algú

poesia natívica, poema d'esperança, però
no poesia ^{alegre} ~~lenta~~ i menys poesia d'engor,
perquè aquest poble no té ni per
engorran, perquè no ven clar que és
el que més poden engorran d'un
país que fa una vella ~~se~~ ~~se~~ ~~se~~
és conduït a distància com l'avió
sense pilot.

A més ens exposen que ells que
no sabem altre poc que el poc
de la capellata i han sentit parlar
d'una paella on ni heuix el
xanquet amb un oli que puja
i han sentit parlar des de la
veva primera alçada d'una tinte
que no s'acaba de fixar i que
fa temps que s'creua i te mal gust
i mal olor, ens exposen que
davant aquest trist panorama, la
nova expressió formal no requereix
modulada amb tota la línia d'una
"ambició" pauc, i ni que tingui
signat de cremat i ^{olor de} ~~marc~~ ~~marc~~.

Prepararem, doncs, i comencarem el

Seu moment amb dol el respecte
que mereix aquell que vol ser
propi i íntel·ligent i s'oposa lluita,
equivocat o no. però valent contra
els fets que a la llarga resulten
evidentment inútils, però en
aquell moment fan el seu mal.

Avui sentíem la veu d'Il·l·de
molts que en un temps ja ens d'quí
per aquells cançons que foren, ja no veien,
que una nova cançó s'aixeta entornant
nos cançons d'primària, de present, i
d'amor i de treball. Muntats però les
nostres veus avorades a la part i a la del
altre espereu menjar uns plats que ens
semblaran estranys.

Bartoni feia que ens deia una
nova publicada al gran vent, la
cançó de la nit i de la llum avana,
per a la veu del innocent assegant una
nova cançó rana, d'orfe, però, ~~trista~~ el
llautat i els trompets i en l'època el innocent
a les punyets.

Jordi Arlente s'revolte contra els
doble pes d' l'espereu del miu, però les
espereu amb la veu del llum i ens diu
que el seu cor s'una anar i ens negat de sang.

Hem aleshí, doncs, el panorama: 'da-
llí de la compensació ens ha induït a
que l'horitzó s'aclarís encara un
poc més bon moment. I una proposta,
ofereixi el sacelló del nostre esperit
amb la meua tendresa poètica. No
creuen, però, que no vegi clar el
meu moment. També s'allunya de tota
la immundície actual però el meu
esperit es revolca damunt l'ara
abandonant, el meu ulls, camions de
fèbri; rialles platges.

Jordi Vila, és potre l'únic que té
el sentit de l'engor, però uní que engor,
és delit de terra, de sol, de muntanya,
perquè se sent el mateix poble, i
a títol hi té anels clavats. ~~I tot és~~
I encara si molt més trist sentir-se
^{possibilitat}
d'alguna cosa ~~que~~ que s'ha
de dir ben o afada.

La tan suggestiva per a mi tota el
panorama que alguns nous venent
fan clar que podrien parlar-ne
clafament, si jo no me'n causaria feig,
però per resultats em sembla millor que

riquis els el qui parla. Abans
de la lectura dels seus poemes
proemys nos llegiran uns reports
d'a un questionari que sols hi
ha presentat, pel que queda clara
la nova posició envers la poesia,
el temps i l'esperança.